

nærmere Begrundelse af denne vor Henstilling tillade vi os at fremsætte følgende: Der vil sikkert være almindelig Ertighed om, at uden grundigt Kjenndskab til og selvstændig Forstaaelse af Landbrugets Forhold vil den danske Landmand ikke kunne udholde — og endnu mindre kunne seire i — den Konkurrence, der allerede nu er stærk og efter al Sandsynlighed vil blive endnu stærkere i Fremtiden. Men aabnes der ikke den vordende Landmand en let og forholdsvis billig Udgang til at faae den grundigst mulige Undervisning i Landbrugsfagene og de Naturfag, som der maa have Kjenndskab til for at forstaa Landbrugsfagene, saa vil kun nogle enkelte Landmænd kunne naae den Indsigt og Forstaaelse af deres Gjerning, som for hvert Aar, der gaar, bliver mere nødvendig. Saa længe Landbruget næsten udelukkende havde sine Indtægter gjennem Salg af Korn, og alt derfor dreiede sig om Kornavl, kunde Landmanden nogenlunde hjælpe sig alene med den praktiske Uddannelse, idet denne Driftsmaade næsten kun krævede det ene, at Landmanden havde et sikkert Blik for og et godt Greb paa at gennemføre en hensigtsvarende Behandling af Jorden. De daværende gunstige Landbrugsforhold og forholdsvis høje Kornpriser bødede desuden paa den manglende Indsigt. I de senere Aar har det imidlertid med steds større Tydelighed vist sig, at denne Driftsmaade ikke mere med Fordel kan fortsættes. Lave Kornpriser og især Jordens stærkt aftagende Ydeevne har gjort en gennemgribende Forandring nødvendig. Hovedindtægten kan ikke længere faaes igjennem Kornsalg, men maa staffles tilveie gjennem et veldrevet Husdyrhold. — Dette kræver imidlertid, at Landmanden maa raade over et ikke ringe Forraad af Kundskaber. Virkelig Forstaaelse af Husdyrenes Bygning og Liv vil eksempelvis være en nødvendig Betingelse for at kunne opdrætte og bruge Dyrene paa den fordelagtigste Maade. Denne Forstaaelse forudsætter imidlertid Kjenndskab til kemi og Fysik, og ganske paa samme Maade stilles der i samtlige Landbrugets Grene Krav til grundige Kundskaber hos Landmanden. Disse Kundskaber vil den enkelte kun undtagelsesvis kunne samle sig ved egen Hjælp. Stal virkelig Indsigt i det nyere Landbrug vinde nogenlunde hurtig Udbredelse, maa derfor Udgangen til en fagmæssig Uddannelse gjøres lettere, end den hidtil har været. De fleste Landmænd evne imidlertid ikke uden Støtte fra Statens Side at staffe deres Sønner en saadan Uddannelse; men da Landbruget uimodsigelig er Samfundets Hovederhverv, se vi ikke rettere, end at det maa være Statens Pligt her at træde støttende til. Vi tro saa meget sikkert at kunne paaregne en saadan Støtte, som Staten allerede i en Række af Aar har ydet ret betydelig Tilskud til Jagtkoler i Kjøbstæderne. I Henhold til den ovenfor givne Paavisning af den store Betydning, en grundig Jagundervisning vil have for vort Landbrugs Trivsel i Fremtiden, tillade vi os at henstille: 1. At der aarlig af Statens Midler bevilges et rundeligt Beløb til Understøttelse for trængende unge Mennesker, som ønske at søge Uddannelse paa Landbrugsskolerne. 2. At enhver Landbrugsskole, hvis Virksomhed anerkjendes af Ministeriet, aarlig understøttes af Staten i Forhold til dens Lærerekræfter, Elevantal og Betydning i det hele, saa at Skolerne derved kunne sættes i Stand til at holde et tilstrækkeligt Antal dygtige Lærere, at have tidsvarende Skoler og Inventar, og dog at kunne give Undervisningen for en lav Betaling. 3. At der ligeledes aarlig bevilges et passende Beløb til Anskaffelse af tidsvarende Læremidler, da de allerfleste danske Landbrugsskoler i denne Henseende ere meget tarvelig udstyrede i Sammenligning med tilsvarende Skoler i vore Nabolande. 4. At der endelig aarlig af Statens Midler bevilges et Beløb til Støtte for de nævnte Skolers Lærere, dels til deres videre theoretiske Uddannelse paa kortere Kursus i Kjøbenhavn, dels til Reiseunderstøttelser, da disse Lærere for at kunne gjøre Gyldest som saadanne, maa være saaledes stilled, at de gjennem Selvsjær kunne følge Landbrugets Udvikling og gjøre sig bekendte med det ny, der kommer frem, baade hjemme og ude. Sluttelig skulle vi tilføie, at vi forudsætte, at der fra Statens Side vil blive ført et sagtyndigt Tilsyn saavel med Skolernes Virksomhed som med de bevilgede Midlers Anvendelse, i Lighed med det Tilsyn, der føres med Folkehøjskolerne".

Taget tilbage af Indbringeren.

38. Fra Bestyrelsen for „Foreningen for Udførsel af Havesager“ om en aarlig Understøttelse af 3000 Kr. til Foreningens Formand, Mads Johansen af Sødinge. (Indbragt den 16de December 1887 af Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgfreds, Lüttichau).